

تشخیص لژیونلا پنوموفیلا به روش کشت و فلورسنت آنتی بادی مستقیم (DFA) در نمونه های برونوکوآلئولار بیماران مبتلا به پنومونی مراجعه کننده به مرکز پزشکی اصفهان در سال ۱۳۸۲

*دکتر رحمت الله یزدانی

چکیده

مقدمه: انتشار گسترده و جهانی عوامل بیماری لژیونلایی و گزارشات فراوانی که از شیوع بیماری لژیونر و تب پونتیاک از کشورهای مختلف ارایه می گردد و نیز عدم گزارش از حضور یا جداسازی لژیونلا پنومونیلا و با وجود بیماری لژیونر در ایران، و نیز عدم پاسخ به درمان آنتی بیوتیکی مرسوم در برخی پنومونی ها منتهی به تحقیق حاضر گردید. بیماری لژیونر ناشی از لژیونلا به ویژه لژیونلا پنوموفیلا است که به صورت اسپورادیک و اپیدمیک دیده می شود. این باکتری یکی از عوامل مهم ایجاد کننده پنومونی آنتیبیوتیک بوده و بیشتر در افراد در معرض خطر، بیماری شدید و کشنده ای به وجود می آورد (۵۰-۸۰ درصد) و از عوامل مرگ و میر عفونت های بیمارستانی محسوب می شود.

روش بوسی: جهت جداسازی و تشخیص لژیونلا پنوموفیلا از نمونه های برونوکوآلئولار بیماران مبتلا به پنومونی که به درمان آنتی بیوتیکی آمینو گلیکوزیدی پاسخ مناسبی را نشان نمی دادند. از دو روش کشت غیر انتخابی (محیط کشت BCYE agar و انتخابی MWY agar) و فلورسنت آنتی بادی مستقیم (DFA) استفاده گردید. پس از گذشت ۵-۳ روز در شرایط انکوباسیون 37°C و رطوبت حدود ۹۵٪ کلنج های ریز، محدب، گرد، بارنگ آبی خاکستری تا سبز آبی بر روی محیط های فوق پدیدار گردید. رنگ آمیزی های مورد استفاده گرم و گیمنز بوده و باکتری در گسترش به صورت کوکوایسل های کوچک گرام منفی و پشت سرهم رویت شدند. آنالیز آماری نتایج با نرم افزار SPSS (v10) و با استفاده از تست دقیق فیشر (Fisher Exact test) و آزمون مک نامار (McNemar Test) (انجام گردید).

نتایج: از کشت ۹۶ نمونه برونوکوکوبی، چهار سویه باکتری مشکوک جدا گردید که با انجام آزمایشات بیوشیمیایی و روش DFA مشخص گردید که باکتری های مشکوک جدا شده، لژیونلا پنوموفیلا بودند. آزمایش حساسیت لژیونلا پنوموفیلا به آنتی بیوتیک ها حاکی از حساسیت به اریترومایسین، ریفارمپین، جنتامایسین، داکسی سیلین و توبرومایسین و مقاومت به تتراسیکلین و آمپسی سیلین بوده است. همچنین مشخص شد که سرعت روش DFA در تشخیص لژیونلا پنوموفیلا نسبت به روش کشت افتراقی بیشتر است. آنالیز آماری با تست دقیق فیشر نشان داد که بین جنس بیماران و فراوانی لژیونلا پنوموفیلا رابطه معنی داری وجود ندارد (P value 0.72).

آزمون آماری مک نامار نیز نشان داد که بین نتایج کشت و روش DFA اختلاف معنی داری وجود ندارد.

نتیجه گیری: در این مطالعه فراوانی پنومونی با مشاهده لژیونلا پنوموفیلا ارتباطی با جنسیت بیماران مبتلا ندارد. با توجه به نتایج آزمون مک نامار می توان از روش DFA جهت تشخیص سریع لژیونلا پنوموفیلا استفاده کرد. البته جهت استنباط دقیق تر باید پروژه ای با حجم نمونه بیشتر انجام گیرد.

کلید واژه ها: لژیونلا پنوموفیلا، آنتی بادی فلورسنت مستقیم (DFA)، آنتی بیوتیک، پنومونی

مقدمه

مهتمرين عامل بیماری زای خانواده لژیونلاسه در انسان،

*- استادیار گروه باکتری شناسی و ویروس شناسی- دانشکده پزشکی
تلفن همراه: ۰۹۱۳۳۱۴۵۸۹۹، تلفن: ۰۳۱۱۷۹۲۲۴۶۹، نامبر: ۰۳۱۱۶۸۸۵۹۷

Email: R_Yazdani@med.mui.ac.ir

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی اصفهان

تاریخ دریافت: ۱۳۸۵/۵/۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۵/۹/۳۰

لژیونلا پنوموفیلا می باشد^(۱). لژیونلاما با سیل های گرام منفی،
کوچک، هوایی، سخت رشد (Fastidious)، بدون کپسول و
بدون اسپور، متحرک (فلائل یک قطبی) و دارای پیلی و اندازه
 $2-20\mu\text{m}$ در $0.9-0.3\mu\text{m}$ می باشند^(۲,۳).

برآورد شد، اما از ۹۶ نمونه جهت مطالعه استفاده گردید. نمونه مورد استفاده مایع حاصل از شستشوی ناحیه برونکوآلتوولار دستگاه تنفسی بیماران بوده و به منظور جداسازی و تشخیص لژیونلا پنوموفیلا در نمونه های برونکوآلتوولار از دو روش کشت (به عنوان استاندارد طلایی) و DFA (فلورسنت آنتی بادی مستقیم) استفاده شد. از آنجا که این باکتری بر روی محیط های کشت معمولی آزمایشگاهی رشد نمی نماید، از محیط های کشت غیرانتخابی BCYE agar و محیط انتخابی MWY agar^(۱۲) و نیز به عنوان کنترل مثبت در روش DFA از آنتی زن لژیونلا پنومونیلا و برای کنترل منفی از ترکیب فسفات با فرسالین استفاده گردید. جمعاً ۹۶ نمونه از بیماران مبتلا به پنومونی مراجعه کننده به مراکز پزشکی شهر اصفهان توسط متخصص ریه و با روش برونکوسکوپی گرفته شده در شیشه های استریل درب دار جمع آوری و به آزمایشگاه انتقال داده می شد.

برای انجام کشت، بعد از تیمار نمونه ها با HCL-KCL (نرمال) جهت کاهش آلدگی احتمالی محیط های BCYE و MWY آگار (ساخت شرکت - بیومارک) با فلورنرمال مجاری تنفسی، محیط کشت به مدت ۵-۳ روز در دمای ۳۷°C و رطوبت حدود ۹۵٪ نگهداری گردید. در صورت دیدن کلنی های ریز، محدود، گرد به رنگ آبی خاکستری تا سبز آبی از کلنی ها گسترش تهیه و با روش های گرام و گیمتر رنگ آمیزی شدن. برای تأیید گرام منفی بودن باکتری از پتانس ۳٪ استفاده می شد و نیز جهت تأیید لژیونلا پنوموفیلا و تفکیک از سایر باسیل های گرام منفی، از کلنی های به دست آمده بر روی محیط های انتخابی لژیونلا، مجدداً بر روی محیط های بلاد آگار و ائوزین متیلن بلو و محیط انتخابی لژیونلا کشت داده شده و مجدداً مقایسه ای از نظر رشد در محیط های کشت انتخابی لژیونلا و نتایج حاصل از کشت EMB, BA به عمل آورده می شد. کلنی مشکوک به لژیونلا کلنی ای بود که بر روی بلاد آگار و EMB رشد نکرده و تنها در محیط انتخابی رشد کرده باشد. برای تأیید نهایی باکتری لژیونلا پنوموفیلا از تست های تشخیصی هیدرولیز هیپورات، کاتالاز و اکسیداز استفاده گردید. همچین از کیت DFA (ساخت کارخانه منوکلونال آنتی بادی تکنولوژی) جهت آزمایش

رنگ پذیری این باکتری ها ضعیف بوده و در رنگ آمیزی گرم به طور ضعیفی رنگ می گیرند. باکتری کاتالاز مثبت ضعیف، اکسیداز متغیر، اکثراً مولد ژلاتیناز و بتالاکتاماز بوده و هیچگونه قندی را تحمیر نمی کنند.^(۴)

محیط کشت مناسب برای رشد لژیونلاها، BCYE می باشد. لژیونلوز به صورت اسپورادیک و نیز اپیدمیک روی می دهد و ممکن است از چند روز تا چند هفته طول بکشد.^(۵,۶) تاکنون این بیماری از کشورهای آمریکا، انگلستان، ایتالیا، سنگاپور و برباد گزارش گردیده است.^(۷,۸,۹,۱۰) تاکنون گزارش مستندی از بیماری لژیونلا همراه با جداسازی باکتری در ایران در دست نمی باشد. از آنجا که اطلاعات در رابطه با شیوع موارد ابتلا با این باکتری در بیماران مبتلا به پنومونی در اصفهان در دست نمی باشد، برآن شدیم تا تحقیق حاضر را به منظور جداسازی و شناسایی لژیونلا پنوفیلا با استفاده از روش کشت و DFA (فلورسنت آنتی بادی مستقیم) در گروه بیماران مبتلا به پنومونی به ویژه آنها که پاسخ درمانی مناسبی به آنتی بیوتیک های آمینو گلیکوزیدی نمی دهند را مورد مطالعه قرارداده و در پایان روش کشت و DFA را مورد مقایسه قرار دهیم.

با توجه به سخت رشد بودن این باکتری و وضعیت بالینی بیماران، تشخیص سریع لژیونلا پنوموفیلا بسیار ضروری بوده و دستیابی به یک روش تشخیصی سریع در عین داشتن دقت و حساسیت نسبت به کشت افتراقی می تواند کمک مؤثری در درمان سریع بیماران مبتلا به پنومونی لژیونلایی باشد.

روش بررسی

این مطالعه از نوع توصیفی تحلیلی بوده و بر اساس روش نمونه گیری آسان (Convenient) جمعیتی از بیماران مبتلا به پنومونی مراجعه کننده به مراکز پزشکی شهر اصفهان که به درمان مرسوم آنتی بیوتیکی آمینو گلیکوزیدی پاسخ مناسبی نشان نمی دادند پس از قطع دارو به مدت سه روز، نمونه گیری از آنها به عمل آمد.

با توجه به این که مطالعه ای در این زمینه در ایران انجام نشده حجم نمونه بر اساس مطالعه Bozzini و همکاران^(۱۱) ۹۰ مورد

مشکوک به لژیونلا گردید (جدول ۱). آنالیز آماری با تست دقیق فیشر نشان داد که بین جنس بیماران و فراوانی لژیونلا پنوموفیلا رابطه معنی داری وجود ندارد ($P\text{ value}=0.72$). همچنین نتایج آزمایشات حساسیت دارویی انجام شده بر روی ۴ سویه لژیونلا پنوموفیلای جدا شده از نمونه های بالینی در جدول ۲ مشخص گردیده است. ضمناً سویه استاندارد لژیونلا پنوموفیلا National De Refference Center (Reffrence Center) تهیه گردید. در آزمایش آنتی بیوگرام تمام سویه ها به اریترومایسین، ریفامپین، جنتامایسین، داکسی سیلین و توبرامایسین حساس و نسبت به آمپلی سیلین و تتراسیکلین مقاوم بودند (جدول ۳).

آزمون آماری مک نمار نیز نشان داد که بین نتایج کشت و روش DFA اختلاف معنی داری وجود ندارد ($P\text{ value}=1$).

جدول (۱): فراوانی نسبی موارد جداسازی لژیونلا پنوموفیلا در افراد مبتلا به پنومونی به تفکیک جنس.

جنس	مواد مثبت جداسازی	موارد منفی جداسازی	جمع
کل	لژیونلا پنوموفیلا	لژیونلا پنوموفیلا	
۷۱	۶۸	۳	مرد
	(٪ ۹۵ / ۸)	(٪ ۴/۲)	
۲۵	۲۴	۱	زن
	(٪ ۹۶)	(٪ ۴)	
۹۶	۹۲	۴	جمع
	(٪ ۹۵ / ۹)	(٪ ۴/۱)	کل

$P\text{ value} = 0.72$

کلنی های رشد کرده در مرحله اول کشت استفاده گردید. کیت شامل اسالیدهای سه خانه ای، کنترل ها (شامل کنترل مثبت و منفی)، کونترول (مشتمل بر آنتی بادی منوکلونال اختصاصی نشان دار شده با فلورئورسین ایزو تیو سیانات (FITC) و حاوی Evans blue به عنوان رنگ زمینه و مرتیولات به عنوان نگهدارنده و فسفات با فرسالین به عنوان کنترل منفی تست و همچنین به عنوان محلول شستشو) تهیه شد.

نتایج

از مجموع ۹۶ نمونه ، ۷۱ نمونه مربوط به مردان و ۲۵ نمونه مربوط به زنان بود. در محیط کشت انتخابی ، علیرغم وجود آنتی بیوتیک ها رشد تعدادی باکتری غیراز لژیونلا پنومونیلا نشان داده شد. نتایج کشت نشان داد، تنها ۱۶ مورد (۱۵/۱٪) با سیلین گرام منفی از این نمونه ها جدا گردید و ۸۴/۹٪ باکتری های دیگری همچون دیپلوك گرام منفی ، کوکسی گرام مثبت، مخمر و غیره جدا گردید.

براساس مرغولوژی کلنی های به دست آمده ، بر روی محیط های کشت غیر انتخابی و انتخابی، رنگ آمیزی گرام و تست پتانس ۳٪ انجام گردید. کشت مجددی از کلنی های مشکوک به لژیونلا در محیط های انتخابی لژیونلا و محیط های غیر انتخابی بلاد آگار و اثوزین متین بلو انجام گردید. نتایج حاصله از محیط های کشت و انجام تست های بیوشیمیابی مربوط به لژیونلا پنوموفیلا تنها به تشخیص قطعی ۴ مورد لژیونلا پنوموفیلا از ۱۶ مورد

جدول ۲: نتایج آزمایش حساسیت دارویی (آنتی بیوگرام) لژیونلا پنوموفیلا های جدا شده از نمونه های بالینی

آنتی بیوتیک	علامت اختصاری								شماره سویه قطر ناحیه
	E	RD	GM	DO	TE	Am	Tob	Zoon	
	۴۵mm	Zoon	۲۸mm	Zoon	۵۲mm	Zoon	۲۸mm	۲۰mm	
S	S	S	S	R	R	S	S	Zoon	۷
S	S	S	S	R	R	S	S	۲۹	
S	S	S	S	R	R	S	S	۶۳	
S	S	S	S	R	R	S	S	۷۹	

جدول ۳: مقایسه توزیع فراوانی نسبی موارد مثبت با روش‌های DFA و کشت به تفکیک جنس.

جنس	جمع کل	درصد موارد مثبت کشت	تعداد موارد مثبت کشت	درصد موارد DFA	تعداد موارد DFA	تعداد (درصد) بیماران برسی شده
مرد	۷۱(٪ ۷۴)	٪ ۱/۱۳	۳	٪ ۱/۰۴	۱	۷۱(٪ ۷۴)
زن	۲۵(٪ ۲۶)	٪ ۱/۰۴	۱	٪ ۱/۱۷	۴	۲۵(٪ ۲۶)
	۹۶					

Pvalue = 1

پخت

یافتد که دارای ویژگی ۱۰۰٪ اختصاصیت به ترتیب ۱۹٪ و ۴۲٪ بوده است که به عنوان آزمایش‌های مطمئنی جهت جداسازی لژیونلا پنوموپیلا می‌توان استفاده نمود.^(۱۴)

در تحقیق دیگری که توسط Lopez Fernandez و از سال ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۰ در Alcoy اسپانیا و بر روی ۱۰۵ بیمار مبتلا به پنومونی اکتسابی با روش کشت و DFA انجام شد ۳۲ مورد لژیونلا پنوموفیلا و ۹۴ مورد سایر انواع باکتریها گزارش شد و از کشت خلط ۱۸ بیمار مورد لژیونلا پنوموفیلا مثبت و ۸۵ نمونه سایر باکتری ها گزارش شده است.^(۱۵)

این اختلاف درنتایج فوق و تحقیق ما، ممکن است به واسطه فراوانی باکتری های فلوردستگاه تنفسی، مخلوط شدن با نمونه بروونکوسکوپی، خطای تکنیکی نمونه گیری از عمق ریه بوده باشد زیرا نتها نمونه خلط مجرای تنفسی جهت جداسازی واجد همیت است و همچنین درون سلولی اختیاری بودن لژیونلا پنوموفیلا که تنها پس از تکثیر در داخل ماکروفائزها و پاره شدن آنها به تعدد زیاد درفضای آلوئولی و ترشحات تنفسی تھتانی یافت خواهد شد، از عوامل مؤثر در اختلاف نتایج باشد. نتایج تست دقیق فیشر نشان داد که در این مطالعه فراوانی پنومونی با منشا لژیونلا پنوموفیلا ارتباطی با جنسیت بیماران مبتلا ندارد و با توجه به نتایج آزمون مک نمار می توان از روش DFA جهت تشخیص سریع لژیونلا پنوموفیلا استفاده کرد. البته جهت استنباط دقیق تر باید پروره ای با حجم نمونه پیشتر انجام گیرد.

نتیجہ گیری

با توجه به اینکه لژیونلاپتوموفیلاهای جداسده از نمونه های کلینیکی به اکثر آنتی بیوتیک های گروه آمینو گلیکوزیدی در شرایط In vitro حساسیت نشان داده و از سوی دیگر اکثر بیماران

دامنه گستره و رو به افزایش گزارشات حاصل از مطالعات
بر روی عوامل لژیونلایی و نیز جداسازی و تعیین هویت بیش از
۳۷ گونه و ۵۴ سرو گروپ حاکی از انتشار جهانی عوامل
لژیونلایی است.

گرچه، اژیونلا پنوموفیلا به عنوان عامل معمولی پنومونی های اکتسابی در جوامع نبوده اما به عنوان عامل مهمی در بیماران مبتلا به پنومونی سخت، به خصوص در افرادی که عوامل خطری چون کهولت، استعمال دخانیات، بیماریهای مزمن و انسدادی دستگاه تنفسی یا آنهایی که سیستم ایمنی سرکوب شده دارند، تلقی می شود.^(۱۳)

اگرچه حدود، ۱۲ سال از شناسایی اولین لژیونلا پنومووفیله، عامل اصلی شیوع پنومونی لژیونلایی (در سال ۱۹۷۶ فیلadelفیا آمریکا) می‌گذرد و تا این زمان گزارشات زیادی پیرامون جنبه‌های مختلف بیماری و یا گونه‌ها و سروگروپ‌های متفاوت آن از کشورهای دیگر ارایه گردیده است، اما تاکنون فقط یک مورد گزارش مستند (دکتر موسویان، علوم پزشکی اهواز) از قوعه بیماری لژیونر و نیز جداسازی گونه‌هایی از انواع مختلف این باکتری در ایرن به ثبت رسیده است^(۲۴).

در تحقیق حاضر، از مجموع ۹۶ نمونه شستشوی برونش جمع آوری شده از بیماران مبتلا به پنومونی که به درمانی آتنی بیوپتیکی مرسوم آمینو گلیکوزیدی پاسخ نداده بودند، تنها چهار مورد کشت مثبت DFA مثبت گزارش گردید.

در تحقیقی که توسط Abraham و Lindsay بر روی ۱۰۷ نمونه و با روش های کشت، DFA ، PCR و IFA انجام داده اند و در سال ۲۰۰۴ به چاپ رسیده است گزارش داده اند که با روش DFA به ۵ مورد مثبت و با روش کشت به ۱۰ مورد مثبت دست

حساسیت می تواند در رابطه با درون سلول بودن باکتری و عوامل ایجاد کننده ضعف سیستم ایمنی چون کهولت و بیماری مزمن انسدادی دستگاه تنفسی باشد.

مبتلا به پنومونی در این تحقیق که اغلب به درمان آنتی بیوتیکی گروه آمینو گلیکوزیدی پاسخ مناسبی را نشان نمی دادند، به نظر می رسد این عدم تطابق درمانی به پاسخ آنتی بیوتیکی و تست

References

- 1- Winn, W.C. *Legionella*. In: Murray, p. R. Baron. Manual of Clinical Microbiology: Washington DC, American society for Microbiobgy, 1995: 533-544.
- 2- Stout, J. E. yn, V. L. *Legionellosis*. N. Engl. J. Med. 1997; 337(10):482-7.
- 3- Yn,V.L. *Legionella Pneumophila* In: Mandell , Principles and practice of infectious diseases: NY, Churchill Livingstone, 2000. 2087-2097.
- 4- Bernstein MS. Locksley RM. *Legionella - infection*. In: Wilson JD. Harrison's Principles of internal medicind 12th ed .New York: Mc-Graw-Hill 1991:634-637.
- 5- Band JD, Fraser DW. *Legionellosis (Legionaires disease and pontiac fever)*.In: Braude AI.Infections diseases and Medical Microbiology.2th ed. philadelphia: W B. Saunders. 1976:831-841.
- 6- Stout JE.Yu.VL.Muraca P. *Potable water as a cause of sporadic cases of community acquired Legionnaire's disease* .N Eng J Med. 1992; 326(3): 151-50.
- 7- Levin AS, Caiaffa-Fillho HH, Sinto SI. *An outbreak of nosocomial Legionellosis diseases in a renal transport unit* .J. Hosp Infect. 1991; 18(3): 243-8.
- 8- Vijayasingam SSM Narendran K. Meers PD. *Community -acquired Legionellosis in Singapore* . 1991;29(6):81-20.
- 9- Mitchell E,O' Mahony M,Watson JM .*Two outbreaks of Legionellosis diseases in Bolton Health District* .Epidemiol Infect.1990;104-159-170.
- 10- Castellani -pastoris M. Benedetti P, Greco D. *10 years of Legionellosis in Italy*. Ann Ist Super Sanita. 1991;27(2):289-95.
- 11- Bozzoni M, Radice L, Frosi A, Vezzoli S, Cuboni A, Vezzoli F. *Prevalence of pneumonia due to Legionella pneumophila and Mycoplasma pneumoniae in a population admitted to a department of internal medicine* . Respiration 1995, Vol: 62, 331-335.
- 12- *Legionella selective medium* In: selective Micribiology for the chlinical (OXOLD)Unipath Limited Basibgistoke ,Hampshire ,UK. 1991:28-29.
- 13- Jorge Roig.Jordi Rello, Victor L. *Legionellosis diseases :Aguide to diagnosis and therapy*; most cases of this disease go undiagnosed. Journal of Respiratory Disease 2002;23(4):229-234 .
- 14- Lindsay DS, Abraham WH, Findlay W,Christe p, Johnston F, Edwards GF. *Laboratory diagnosis of Legionaries diseases due to Legionella pneumophlia serogroup 1:comparisaon of phenotypic and genotypic methods* .J Med Microbiol. 2004; 53 (pt3): 183-7.
- 15- Fernandez J. A, Lopez P, orozco and Merino. J. *Clinical study of an outbreak of Legionnaire's Disease in Alcoy, South eastern Spain*. European Journal of Clinical Microbioogy and Infectious Disease. 2002; 21(10): 729-735.